

Sygn. akt III RC 71/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kępnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca - SSR Anna Sobolewska-Talaga

Protokolant - st. sekr. sąd. Kamila Wąsik

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2018 roku w Kępnie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego O. F., działającego przez matkę J. F. (1)

przeciwko K. F. (1)

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa od pozwanego K. F. (1) na rzecz małoletniego syna O. F., urodzonego (...) w K. alimenty ustalone ugodą zawartą w dniu 23 września 2014 roku przed Sądem Rejonowym w K. w sprawie o sygnaturze akt III RC 83/14- w kwocie po 450,00 złotych miesięcznie do kwoty po 800,00 (słownie: osiemset 00/100) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 02 lipca 2018 roku, przy czym alimenty płatne są z góry w terminie do 10 dnia każdego miesiąca, do rąk matki małoletniego powoda J. F. (1) wraz z odsetkami za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat;
2. zasądza od pozwanego K. F. (1) na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kępnie kwotę 210,00 (słownie: dwieście dziesięć 00/100) złotych tytułem kosztów sądowych, od których zwolniona była strona powodowa;
3. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Anna Sobolewska-Talaga

Sygn. akt. III. R.C. 71/18

UZASADNIENIE

Matka małoletniego O. F.– J. F. (1) w dniu 02 lipca 2018 roku wniosła pozew przeciwko K. F. (1) o podwyższenie alimentów ustalonych na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w K. w dniu 23 września 2014 roku w sprawie o sygn. akt III R.C. 83/14 na rzecz małoletniego O. F. urodzonego (...) z kwoty po 450 złotych miesięcznie do kwoty po 800 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu żądania matka małoletniego powoda twierdziła, że alimenty ustalone w obecnej wysokości nie są wystarczające dla zaspokojenia potrzeb małoletniego powoda. Pozwany płaci jedynie zasądzone alimenty, które pokrywają tylko w niewielkiej części podstawowe potrzeby syna. Małoletni w tym roku miał komunię, której ogólny koszt wyniósł 3.000 złotych, pozwany nie dołożył się do tych wydatków. Z utrzymaniem małoletniego wiąże się zakup odzieży, w tym odzieży sportowej, gdyż dodatkowo w jego zainteresowaniu jest piłka nożna, zapisany jest do klubu sportowego w B. (...). Od września 2018 roku małoletni uczęszcza do czwartej klasy, co wiąże się z wydatkami na wyprawkę szkolną.

/k. 2-4 akt/

Pozwany K. F. (1) w pisemnej odpowiedzi na pozew nie zgodził się na podwyższenie alimentów wskazując, że w treści pozwu nie zostało napisane, w jakim zakresie zmieniły się potrzeby O. w porównaniu do 2014 roku. Nadto wskazał, że ma obawy, że dodatkowe pieniądze przyznane podczas tej sprawy, nie zostaną wydane na syna. Podniósł, że regularnie kupuje synowi ubrania oraz buty. Zabiera go na wakacje. Powołał się też na wysokie koszty utrzymania i niskie zarobki.

/k.34-36/

W toku rozprawy strony konsekwentnie podtrzymywały swoje stanowiska. J. F. (1) wskazywała, że pozwany nie interesuje się utrzymaniem syna poza alimentami. Jak wskazała: „pogniewał się i się nie odzywa”. (k. 46) Pozwany podnosił, że może „dołożyć 50 złotych do alimentów”, poddawał w wątpliwość, czy zwiększone środki zostaną przeznaczone na potrzeby syna.

Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, akt urodzenia O. F., dokumenty w aktach sprawy Sądu Rejonowego w K. o sygn. III R.C. 83/14 z powództwa złożonego przez J. F. (1) na rzecz małoletniego O. F. przeciwko K. F. (1) o alimenty, dokumenty w aktach sprawy prowadzonej przed Sądem Rejonowym w K. o sygn. akt III R.C. 110/15 oraz Nsm 105/16 oraz zeznania stron, co następuje:

Małoletni O. F. urodzony (...) w K. jest synem J. F. (1) i K. F. (1).

Rodzice małoletniego O. F. byli małżeństwem. Wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 lutego 2012 roku w sprawie prowadzonej pod sygn. akt I C 676/11 małżeństwo J. F. (1) i K. F. (1) zostało rozwiązane przez rozwód. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem stron O. F. zostało powierzone oboju rodzicom z ustaleniem miejsca zamieszkania dziecka przy matce, z zastrzeżeniem dla ojca prawa do osobistych kontaktów z synem z częstotliwością uzgadnianą przez strony zgodnie z potrzebami dziecka i harmonogramem jego zajęć z tym, że nie rzadziej jak co drugi weekend miesiąca od godziny 10.00 w sobotę do godziny 18.00 w niedzielę z prawem zabierania dziecka do miejsca zamieszkania ojca.

Wyrokiem tym zobowiązano także K. F. (1) do płacenia na rzecz syna alimentów w kwocie po 350 złotych miesięcznie do rąk J. F. (1). Następnie ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w K. z dnia 23 września 2014 roku w sprawie prowadzonej pod sygn. akt III R.C. 83/14 alimenty zostały podwyższone do kwoty po 450 złotych miesięcznie.

W toku sprawy prowadzonej pod sygn. akt III R.C. 83/14 J. F. (1) żądała podwyższenia alimentów ustalonych wyrokiem rozwodowym do kwoty po 600 złotych miesięcznie. Pozwany kwestionował zasadność pozwu, ostatecznie wyraził zgodę na podwyższenie alimentów o kwotę 100 złotych miesięcznie.

Obecnie małoletni O. F. pozostaje pod opieką matki. J. F. (1) zamieszkuje z synem i małoletnią córką S. B. w domu należącej do jej rodziców. Rodzice J. F. (1) są emerytami. Pomagają J. F. (1) w opiece nad dziećmi.

J. F. (1), ma 30 lat, z wykształcenia jest technikiem hotelarstwa, wcześniej utrzymywała się z zasiłków otrzymywanych z Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w B. na rzecz dzieci w łącznej kwocie 1605 złotych miesięcznie oraz alimentów uzyskiwanych na małoletnią córkę w wysokości 400 złotych miesięcznie oraz syna O. w wysokości 450 złotych miesięcznie. W dniu 10 października 2018 roku podjęła pracę w B. w firmie produkującej materace.

J. F. (1) partycypuje w kosztach utrzymania domu. Wspólnie z rodzicami pokrywa koszty rachunków (jak wskazała ok. 200-300 złotych miesięcznie).

Małoletnia S. B. ma 3 lata. Chodzi do przedszkola. Małoletni O. F. ma 10 lat. Jest uczniem IV klasy Szkoły Podstawowej w B.. O. F. jest zapisany na treningi z piłki nożnej, co wiąże się z kosztami związanymi z zakupem ubrań sportowych, butów. W związku z treningami raz na pół roku J. F. (1) płaci 30 złotych za lekarza. J. F. (1) ponosi wydatki związane z edukacją, wyżywieniem i codziennym funkcjonowaniem syna. W bieżącym roku J. F. (1) samodzielnie sfinansowała

wydatki związane z pójściem O. F. do komunii. K. F. (2) nie dołożył się do tych wydatków mimo, że jego goście uczestniczyli w uroczystości komunijnej. Małoletnie dzieci J. F. (1) na nic poważnego nie chorują.

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia O. F. k. 5, zeznania J. F. (1) w protokole rozprawy z dnia 16 października 2018 roku k. 47-48, nagranie przesłuchania 00:37:39, decyzje GOPS w B. w przedmiocie przyznania świadczeń k. 7-10, korespondencja w sprawie opłat związanych z komunią k. 11, paragony i potwierdzenia zapłaty k.12, faktura za zakupione ubrania dla O. F. k. 13, rachunki i faktury za media k. 14-19, harmonogram spłaty kredytu przez J. F. (1) k. 20, dokumenty dot. Opłat za samochód k. 21, paragony i rachunki związane z zakupem odzieży dla O. F. k. 22-26, faktura i paragon dot. zakupu deskorolki i tableta dla O. F. k. 27-28, dokumenty w aktach sprawy o sygn. III R.C. 83/14)

K. F. (1) ma 35 lat, jest z zawodu stolarzem. Jest zatrudniony w Zakładzie (...) J. L. w P. jako stolarz - brygadzysta z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 3100 złotych brutto. K. F. (1) ma partnerkę z którą mieszka w wynajętym mieszkaniu w S.. Partnerka K. F. (1) ma 10 letniego syna, pracuje, otrzymuje na rzecz dziecka świadczenia rodzinne i alimenty. Za wynajem mieszkania płacą z partnerką 700 złotych miesięcznie, wspólnie ponoszą koszty utrzymania.

Pozwany poza małoletnim synem (...) nie ma nikogo na utrzymaniu.

Co drugi tydzień zabiera małoletniego O. do siebie na weekend od piątku do niedzieli. Jak wskazał: dwa lata temu zakupił swojemu synowi 2 pary spodni, bluzek, podkoszulki. Zwrócił uwagę J. F. (1), że syn niszczy ubrania i od tej pory zaprzestał kupowania dziecku ubrań do szkoły. Jeżeli kupi małoletniemu O. ubrania lub buty nie przekazuje ich matce małoletniego powoda zostają one u ojca.

Małoletni O. F. w maju bieżącego roku przystępował do Komunii Św. Koszty związane z przygotowaniem dziecka do komunii oraz przyjęciem komunijnym w całości pokryła matka małoletniego. Prezentem komunijnym dla syna był ze strony ojca wyjazd wakacyjny nad morze do W. wspólnie z partnerką pozwanego i jej synem.

K. F. (1) w bieżącym roku nie zakupił synowi żadnych butów sportowych, nie poniósł kosztów związanych z wydatkami szkolnymi syna, zakupem przyborów szkolnych etc.

(dowód: zaświadczenie o dochodach przedstawione przez pozwanego K. F. (1) k. 37, zaświadczenia, rachunki dot. ponoszonych wydatków k. 38-44, zeznania pozwanego K. F. (1) k. 47, nagranie przesłuchania pozwanego z protokołu rozprawy z dnia 16 października 2018 roku 00:47:07)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty, których zasadniczo strony nie kwestionowały i które znajdują odzwierciedlenie w ich zeznaniach.

Strony nie zgłosiły innych wniosków dowodowych.

Sąd zważył, co następuje:

Jak wynika z treści art. 133 § 1 k.r.o. rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych wobec dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres tego obowiązku wyznacza z jednej strony poziom usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś majątkowe i zarobkowe możliwości zobowiązanego do alimentacji, przy czym wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także, w całości lub części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 1 i 2 k.r.o.)

W myśl art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się zwiększenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, wskutek czego zakres obowiązku

alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zwiększenie albo zmniejszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

W niniejszej sprawie, co wynika z ustalonego wyżej stanu faktycznego, stwierdzić należy, że potrzeby małoletniego O. F. – w okresie 23 września 2014 roku (data ustalenia alimentów w drodze ugody sądowej) do chwili orzekania w tej sprawie (czyli przez okres 4 lat) – niewątpliwie uległy zwiększeniu. Małoletni w dacie ustalania alimentów był dzieckiem w wieku 6 lat, obecnie ma 10 lat, uczęszcza do szkoły, co niewątpliwie wiąże się z wyższymi kosztami utrzymania w zakresie zakupu odzieży, wyżywienia, dodatkowymi wydatkami w zakresie edukacji dziecka i rozwijania jego zainteresowań.

Małoletni O. F. uczęszcza na zajęcia sportowe – treningi piłki nożnej – co wpływa na koszty jego utrzymania. Jak wynika z okoliczności sprawy – pozwany K. F. (1) – poza wpłacanymi alimentami – nie wspomaga matki małoletniego powoda. Co więcej, jeżeli zakupuje swojemu synowi ubrania czy buty, nie przekazuje tych rzeczy matce dziecka po to by syn mógł je wykorzystać np. w szkole lecz pozostawia w swoim miejscu zamieszkania. Pomimo, że pozwany wiedział że syn przystępuje do komunii nie wspomógł matki małoletniego w żadnej mierze w zakresie współfinansowania wydatków związanych z przygotowaniem dziecka do komunii jak i pokryciem kosztów przyjęcia komunijnego.

Zwrócić należy w tym miejscu uwagę na fakt, że K. F. (1) jest rodzicem O. F., zgodnie z wyrokiem rozwodowym ma powierzone w pełni wykonywanie władzy rodzicielskiej nad synem wspólnie z matką małoletniego - tak więc powinien w sposób aktywny uczestniczyć w wychowaniu swojego dziecka i ponoszeniu kosztów jego utrzymania. K. F. (1) zna numer konta bankowego J. F. (2), gdyby w sposób odpowiedzialny podszedł do swoich obowiązków rodzicielskich powinien co najmniej w połowie pokryć wydatki i koszty związane z przystąpieniem swojego syna do komunii.

Nie można akceptować także postawy polegającej na kupowaniu dziecku ubrań i butów z prawem wykorzystywania ich jedynie w miejscu zamieszkania pozwanego. K. F. (1) zdaje się zapominać, że małoletni uczęszcza do szkoły. Pozwany z jednej strony wskazywał, że uczestniczy w ponoszeniu dodatkowych kosztów związanych z utrzymaniem i wychowaniem swojego dziecka – z drugiej strony przyznał, że bieżącym roku nie zakupił dziecku żadnych ubrań, butów, przyborów szkolnych. Pomimo, że wiedział że toczy się postępowanie w przedmiocie podwyższenia świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka - nie był na wywiadówce szkolnej O., nie zna wychowawcy syna, nie zawozi dziecka na treningi z piłki nożnej etc.

Zwrócić też należy pozwanemu uwagę na fakt, że zmuszanie rodzica opiekującego się na co dzień małoletnim dzieckiem do „wypraszenia” u drugiego rodzica środków na utrzymanie wspólnego dziecka jest co najmniej upokarzające. Pozwany sam powinien wiedzieć, że jest zobligowany do ponoszenia kosztów związanych z codziennym utrzymaniem i edukacją swojego syna. Tym bardziej, że nie ma innych osób na utrzymaniu.

Z ustaleń poczynionych w sprawie nie wynika, by pozwany z przyczyn od niego niezależnych znajdował się w jakiejś szczególnie trudnej sytuacji życiowej czy bytowej. K. F. (1) jest młodym, zdrowym mężczyzną i w ocenie Sądu ma możliwość uzyskiwania znacznie dochodów niż deklarowane na potrzeby tej sprawy. Powszechnie wiadomym jest, że pracodawcy na oficjalnych dokumentach zaniżają wysokość wynagrodzeń wypłacanych swoim pracownikom, po to by uniknąć płacenia wysokich kosztów związanych z uiszczaniem opłat na ubezpieczenia społeczne.

Z doświadczenia życiowego wynika, że obecnie koszty utrzymania – także małych dzieci – są w Polsce coraz wyższe.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, w tym znaczny okres czasu jaki upłynął od daty ustalenia alimentów a przede wszystkim potrzeby dziecka i postawę pozwanego, przy uwzględnieniu jego możliwości zarobkowych - zwiększono obowiązek alimentacyjny K. F. (1) do kwoty po 800 złotych miesięcznie począwszy od dnia wniesienia pozwu w sprawie – od dnia 2 lipca 2018 roku. (pkt 1 wyroku)

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c. zdanie drugie i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 623).

W oparciu o powołane wyżej przepisy obciążono pozwanego obowiązkiem poniesienia na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kępnie kosztów sądowych (opłaty sądowej w kwocie 210 złotych) od uiszczenia których zwolniona była strona powodowa z mocy prawa. Opłata sądowa została obliczona przy uwzględnieniu wartości przedmiotu sporu od uwzględnionej części powództwa ($350 \text{ zł} \times 12 \text{ miesięcy} \times 5\% = 210 \text{ zł}$). (pkt 2 wyroku).

Zasądzonym alimentom na rzecz małoletniego powoda - Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności w oparciu o przepis art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Anna Sobolewska-Talaga

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

Kępno, 26.11.2018 r.

A. Sobolewska-Talaga